

רש"י על בראשית פרק לט פסוק ו

ויהי יוסף יפה תואר - כיון שראה עצמו מושל התחיל אוכל ושותה ומסלסל בשערו (ב"ר) אמר הקב"ה אביך מתאבל ואתה מסלסל בשערך אני מגרה בך את הדוב. מיד:

מסכת סוטה דף לו/ב

תנא דבי ר' ישמעאל אותו היום יום חגם היה והלכו כולן לבית עבודת כוכבים שלהם והיא אמרה להן חולה היא אמרה אין לי יום שניזקק לי יוסף כיום הזה ותתפשהו בבגדו לאמר וגו' באותה שעה באתה דיוקנו של אביו ונראתה לו בחלון אמר לו יוסף עתידין אחיך שיכתבו על אבני אפוד ואתה ביניהם רצונך שימחה שמך מביניהם ותקרא רועה זונות דכתיב ורועה זונות יאבד הון מיד ותשב באיתן קשתו...

מסכת נדרים דף סו/ב

ההוא דאמר לה לדביתהו קונם שאי את נהנית לי עד שתראי מום יפה שביך לרבי ישמעאל ברבי יוסי אמר להם שמא ראשה נאה אמרו לו סגלגל שמא שערה נאה דומה לאניצי פשתן שמא עיניה נאות טרוטות הן שמא אזניה נאות כפולות הן שמא חוטמה נאה בלום הוא שמא שפתותיה נאות עבות הן שמא צוארה נאה שקוט הוא שמא כריסה נאה צבה הוא שמא רגליה נאות רחבות כשל אוזא שמא שמה נאה לכלוכית שמה אמר להן יפה קורין אותה לכלוכית שהיא מלוכלכת במומין ושרייה

ילקוט שמעוני בראשית - פרק יז - רמז פא

רבי עקיבא אומר ארבע ערלות הן נאמר ערלה באוזן הנה ערלה אזנם ונאמר ערלה בפה ואני ערל שפתיים ונאמר ערלה בלב וכל ישראל ערלי לב ונאמר לו התהלך לפני והיה תמים אם ימול מן האוזן אינו תמים מן הפה אינו תמים מן הלב אינו תמים ומהיכן ימול ויהא תמים הוי אומר זה ערלת הגוף. אם ימול מן האוזן אינו שומע מן הפה אינו יכול לדבר מן הלב אינו יכול לחשוב הוי אומר זה ערלת הגוף

משנה מסכת ברכות פרק ה

אָמְרוּ עֲלֵיו עַל רַבִּי חֲנִינָא בֶן דּוּסָא, שֶׁהִיא מִתְפַּלֵּל עַל הַחֹלִים וְאֹמֵר, זֶה חֵי וְזֶה מֵת. אָמְרוּ לוֹ, מִנֵּין אַתָּה יוֹדֵעַ. אָמַר לָהֶם, אִם שְׁגוּרָה תִּפְלְתִי בְּפִי, יוֹדֵעַ אֲנִי שֶׁהוּא מְקַבֵּל וְאִם לֹא, יוֹדֵעַ אֲנִי שֶׁהוּא מִטְּוֹרָף

מסכת ברכות דף לד/ב

תנו רבנן מעשה שחלה בנו של רבן גמליאל שגר שני תלמידי חכמים אצל רבי חנינא בן דוסא לבקש עליו רחמים כיון שראה אותם עלה לעלייה ובקש עליו רחמים בירידתו אמר להם לכו שחלצתו חמה אמרו לו וכי נביא אתה אמר להן לא נביא אנכי ולא בן נביא אנכי אלא כך מקובלני אם שגורה תפילתי בפי יודע אני שהוא מקובל ואם לאו יודע אני שהוא מטורף ישבו וכתבו וכוונו אותה שעה וכשבאו אצל רבן גמליאל אמר להן העבודה לא חסרתם ולא הותרתם אלא כך היה מעשה באותה שעה חלצתו חמה ושאל לנו מים לשתות

תלמוד ירושלמי מסכת ברכות דף מא/א

הלכה ה מתני' המתפלל וטעה סימן רע לו ואם שליח ציבור הוא סי' רע לשולחיו ששלוחו של אדם כמותו אמרו עליו על רבי חנינא בן דוסא שהיה מתפלל על החולים ואומר זה חי וזה מת אמרו לו מנין אתה יודע אמר להם אם שגורה תפילתי בפי יודע אני שאני מקובל ואם לאו יודע אני שהוא מטורף: גמ' רבי אחא בר יעקב אמר ובלבד באבות מעשה ברבן גמליאל שחלה בנו ושלח שני תלמידי חכמים אצל רחב"ד בעירו אמר לון המתינו לי עד שאעלה לעלייה ועלה לעלייה וירד אמר להו בטוח אני שנינוח בנו של ר"ג מחליו וסיימו באותה שעה תבע מהן מזון אמר רבי שמואל בר נחמני אם כוונת את לבך בתפילה תהא מבושר שנשמעה תפילתך ומה טעם תכין לבם תקשיב אזניך אמר ריב"ל אם עשו שפתותיו של אדם תנובה יהא מבושר שנשמע תפילתו מה טעם בורא ניב שפתיים שלום שלום לרחוק ולקרוב אמר ה' ורפאתיו:

ספר דברי הימים א פרק ד

(ט) וַיְהִי יַעֲבֹץ נִכְבַּד מֵאֲחֵיו וְאִמּוֹ קָרְאָה שְׁמוֹ יַעֲבֹץ לֵאמֹר כִּי יִלְדֶתִי בְּעֹצֶב:

מסכת תמורה דף טז/א

'תנא הוא עתניאל הוא יעבץ ומה שמו יהודה אחי שמעון שמו עתניאל שענאו א-ל יעבץ שיעץ וריבץ תורה בישראל ומנלן שענאו א-ל דכתיב ויקרא יעבץ לאלהי ישראל לאמור אם ברך תברכני והרבית את גבולי והיתה ירך (עמדי ועשה מרעתי) לבלתי עצבי ויבא אלקים את אשר שאל אם ברך תברכני בתורה והרבית את גבולי בתלמידים והיתה ירך עמדי שלא ישתכח תלמודי מלבי ועשה מרעתי שיזדמנו לי ריעים כמותי לבלתי עצבי שלא ישגבני יצה"ר מלשנות אם אתה עושה כן מוטב ואם לאו הריני הולך לנסיסי לשאול מיד ויבא אלקים את אשר שאל